

Кримінально-виконавче право

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

для самостійної роботи
підготовки здобувачів вищої освіти ступеня бакалавр
за спеціальністю 081 «Право»
спеціалізації «Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура)»
спеціалізації «Правове забезпечення підприємницької діяльності»;
спеціалізації « Трудове право та правове забезпечення управлінської
діяльності»

Обговорено і рекомендовано
на засіданні кафедри
кримінального права та правосуддя
Протокол № 1
від 30.08. 2019 року

Кримінально-виконавче право. Методичні вказівки для самостійної роботи підготовки здобувачів вищої освіти ступеня бакалавр за спеціальністю 081 «Право» спеціалізації «Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура)»; спеціалізації «Правове забезпечення підприємницької діяльності»; спеціалізації «Трудове право та правове забезпечення управлінської діяльності» / Укл.: Коломієць Н.В. Чернігів: Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій Чернігівського національного технологічного університету. 2019. 34с.

Укладач: Коломієць Наталія Володимирівна, доцент кафедри кримінального права та правосуддя ЧНТУ, д.ю.н., доцент.

Відповідальний за випуск: Сенченко Н.М., доцент кафедри кримінального права та правосуддя, кандидат юридичних наук.

Рецензент: Селецький Олексій Вікторович, кандидат юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету Навчально-наукового інституту права і соціальних технологій Чернігівського національного технологічного університету.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
1 ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	
«Кримінально-виконавче право	4
1.1 Тематичний план навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче	
право»	4
1.2 Структура навчальної дисципліни.....	12
1.3.Методи поточного та підсумкового атестаційного контролю	13
2 ТЕМАТИЧНІ ПЛАНИ ЗАНЯТЬ.....	15
ДОДАТКИ	
Додаток 1	26

ПЕРЕДМОВА

Вивчення курсу «Кримінально-виконавче право» є складовою частиною юридичної освіти при підготовці юристів. Разом з кримінальним, кримінально-процесуальним правом і кримінологією дана навчальна дисципліна входить в так званий кримінально-правовий комплекс, основною метою якого є формування у студентів знань політики держави в галузі виконання та відбування кримінальних покарань.

Завдання навчальної дисципліни - комплексне вивчення кримінально-виконавчого законодавства України, що регулює систему кримінально-виконавчих правовідносин у сфері виконання та відбування різних видів кримінальних покарань; засвоєння основних проблем кримінально-виконавчого права; формування теоретично і емпірично обґрунтованих уявлень про актуальні проблеми кримінально-виконавчої політики; формування навичок аналізу норм і інститутів кримінально-виконавчого законодавства України, кваліфікованого застосування їх на практиці; розвиток правового мислення, вміння критично обмірковувати проблемні питання.

Вивчення курсу закінчується складанням підсумкового контролю-заліку.

1 ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»

Тематичний план навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»

Тема № 1. Кримінально-виконавча політика України.

Політика держави у сфері виконання кримінальних покарань. Поняття і суть кримінально-виконавчої політики в Україні. Зміст кримінально-виконавчої політики України. Фактори формування кримінально-виконавчої політики України. Суб'єкти реалізації кримінально-виконавчої політики України. Реформа кримінально-виконавчої системи.

Тема № 2. Поняття кримінально-виконавчого права, предмет та система курсу.

Кримінально-виконавче право як самостійна галузь права; поняття кримінально-виконавчого права, його предмет, функції та основні завдання у світі положень Конституції України. Напрямки сучасного розвитку галузі права. Взаємодія з іншими юридичними науками.

Принципи та зміст кримінально-виконавчого права. Загально-правові принципи кримінально-виконавчого права: законності, демократизму, гуманізму.

Міжгалузеві принципи кримінально-виконавчого права: соціологічної справедливості; невідворотності виконання покарання.

Галузеві принципи кримінально-виконавчого права: рівність засуджених перед законом; підпорядкування правового регулювання завданню виправлення засуджених; диференціації та індивідуалізації виконання покарання; поєднання покарання з заходами виправного впливу; участь громадськості у виконанні покарання, виправлення засуджених.

Поняття науки кримінально-виконавчого права: її предмет, методи, функції. Види покарання, виконання покарання, особистість засуджених, які відбувають покарання, як об'єкти дослідження науки кримінально-виконавчого права.

Система курсу кримінально-виконавчого права.

Поняття і зміст норм кримінально-виконавчого права. Функції та особливості цих норм. Джерела кримінально-виконавчого права.

Кримінально-виконавчі правовідносини та їх структура. Основні елементи кримінально-виконавчих правовідносин: суб'єкти, учасники, об'єкти, зміст. Юридичний факт, що обумовлює виникнення кримінально-виконавчих правовідносин.

Тема № 3. Історія виникнення, становлення та розвитку кримінально-виконавчого законодавства України.

Історія розвитку думки про мету покарання в роботах Ч. Беккарія, Д.Говарда, І.Канта.

Історія розвитку пенітенціарної системи. Наказ імператриці Катерини II даний комісії про складання проекту нового Уложення (1767 р.) (гл.VIII "Про покарання"). Трактат Бентама "Паноптика" (1786 р.) – про раціональне влаштування тюрем на засадах одиночного ув'язнення і центрального нагляду.

Виникнення і становлення виправно-трудового права (1917-1924 р.р.).

Виправно-трудове право в період дії виправно-трудових кодексів союзних республік (1925-1934 р.р.).

Виправно-трудове законодавство в період розвитку виправних таборів (1935-1953 р.р.).

Відновлення виправно-трудового права на підставі заходів по усуненню соціалістичної законності в діяльності ВТУ (1954-1960 р.р.).

Період підготовки кодифікації виправно-трудового законодавства (1961-1969 р.р.).

Кодифікація і подальше удосконалення виправно-трудового законодавства після 1969 р. до розпаду СРСР та заснування суверенної Української держави.

Подальший розвиток кримінально-виконавчого законодавства України.

Тема № 4. Органи і установи виконання покарань.

Види органів і установ виконання покарань. Державна кримінально-виконавча служба Міністерства юстиції України, органи управління кримінально-виконавчої системи, ДУ "Генеральна дирекція ДКВС України", ДУ "Центр охорони здоров'я ДКВС України", ДУ "Центр пробації".

Арештні дома, гауптвахти, дисциплінарні батальйони, кримінально-виконавчі установи, спеціальні виховні установи (далі - виховні колонії). Слідчі ізолятори.

Кримінально-виконавчі установи відкритого типу (виправні центри) і кримінально-виконавчі установи закритого типу (виправні колонії). Виправні колонії мінімального рівня безпеки, середнього рівня безпеки, максимального рівня безпеки.

Тема № 5. Правовий статус засуджених

Поняття правового положення засуджених і його закріплення в діючому кримінально-виконавчому законодавстві України.

Загальна характеристика та зміст правового статусу засуджених.

Загальні та спеціальні права, законні інтереси та обов'язки засуджених до позбавлення волі та довічного ув'язнення. Дисциплінарна, матеріальна та кримінальна відповідальність цих осіб.

Правове положення осіб, що утримуються під вартою.

Правове положення засуджених до тримання в дисциплінарному батальйоні.

Правове положення засуджених до виправних робіт.

Правове положення засуджених до інших видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавлення волі.

Тема № 6. Правове регулювання виконання покарань у виді штрафу та конфіскації майна

Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна. Майно, що підлягає конфіскації. Дії державного виконавця щодо виконання вироку про конфіскацію майна. Передача конфіскованого майна засуджених фінансовим установам. Обов'язки третіх осіб щодо майна, яке підлягає конфіскації. Конфіскація майна, виявленого після виконання вироку. Закінчення виконавчих дій. Порядок виконання покарання у виді штрафу. Наслідки ухилення від сплати штрафу.

Тема № 7. Порядок виконання кримінальних покарань уповноваженим органом з питань пробації

Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Порядок і умови виконання покарання у виді громадських робіт.

Порядок і умови виконання покарання у виді виправних робіт.

Тема № 8. Особливості виконання кримінальних покарань щодо військовослужбовців

Порядок відбування покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців. Обчислення строку виконання такого покарання. Порядок відрахування із суми грошового забезпечення засудженого до службового обмеження.

Особливості відбування військовослужбовцями покарання у виді арешту. Порядок направлення та прийому засуджених у дисциплінарний батальйон. Розміщення і режим утримування засуджених у дисциплінарному батальйоні. Організація праці та виховна робота із засудженими в дисциплінарному батальйоні. Побачення, телефонні розмови, листування засуджених військовослужбовців, одержання ними посилок і бандеролей. Соціально-виховна робота із засудженими військовослужбовцями.

Матеріально-побутове та медичне забезпечення засуджених військовослужбовців. Заохочення та дисциплінарні стягнення, що застосовуються до таких засуджених. Порядок звільнення з дисциплінарного батальйону.

Тема № 9. Виконання покарань у виді обмеження волі

Місця відбування покарання у виді обмеження волі.

Направлення осіб, засуджених до обмеження волі, для відбування покарання. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі. Правове положення осіб, засуджених до кримінального покарання у виді обмеження волі. Умови праці засуджених до обмеження волі. Обов'язки адміністрації виправного центру.

Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем роботи засуджених до обмеження волі.

Медичне обслуговування засуджених до обмеження волі. Матеріально-побутове забезпечення засуджених до обмеження волі. Соціально-виховна робота із засудженими до обмеження волі. Участь осіб, засуджених до кримінального покарання у виді обмеження волі, в самодіяльних організаціях.

Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі. Порядок застосування до засуджених, які відбувають покарання у виді обмеження волі, заходів заохочення і стягнення.

Тема № 10. Попереднє ув'язнення, як специфічний інститут державного примусу

Попереднє ув'язнення під варту як самостійна сфера соціально-правової діяльності, урегульована законом “Про попереднє ув'язнення”.

Визначення правової природи, підстав, порядку та мети застосування попереднього ув'язнення під варту. Строки утримання під вартою, категорії осіб, відносно яких застосовується запобіжний захід взяття під варту.

Призначення і задачі слідчих ізоляторів.

Порядок прийому ув'язнених до слідчого ізолятора і їх розміщення, оформлення документів при прийомі осіб. Вимоги ізоляції в слідчому ізоляторі.

Організація режиму в слідчих ізоляторах і засоби його забезпечення.

Визначення основних вимог режиму (ізоляція, нагляд, роздільне утримання), специфіка режиму. Заходи стягнення та заохочення, що застосовуються до осіб, які утримуються під вартою. Заходи безпеки і підстави застосування зброї.

Правове становище осіб, які утримуються в місцях попереднього ув'язнення. Права і обов'язки осіб, які утримуються у слідчих ізоляторах. Перелік предметів, речей та продуктів харчування, які дозволяється мати при собі особам ув'язненим під варту і особам, засудженим в період утримання у слідчому ізоляторі. Правила поведінки в слідчому ізоляторі ув'язнених під варту та засуджених. Заборони для осіб, які ув'язнені під варту.

Підстави і порядок звільнення осіб взятих під варту. Забезпечення осіб, які звільнені з-під варту, безкоштовним проїздом до місця проживання, надання грошової допомоги та інші види розрахунків із звільненими.

Тема № 11 Порядок і умови виконання кримінального покарання у виді позбавлення волі на певний строк

Роздільне тримання засуджених до позбавлення волі у виправних і виховних колоніях. Права і обов'язки засуджених до позбавлення волі. Відбування засудженими всього строку покарання в одній виправній чи виховній колонії. Виправні колонії мінімального рівня безпеки. Категорії осіб, засуджених до позбавлення волі, що відбувають кримінальні покарання у колоніях даного виду. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях мінімального рівня безпеки.

Виправні колонії середнього рівня безпеки. Категорії осіб, засуджених до позбавлення волі, що відбувають кримінальні покарання у колоніях даного виду. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях середнього рівня безпеки. Виправні колонії максимального рівня безпеки. Категорії осіб, засуджених до позбавлення волі, що відбувають кримінальні покарання у колоніях даного виду. Правовий статус

осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки. Структурні дільниці виправних і виховних колоній. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці карантину, діагностики і розподілу. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці ресоціалізації. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці посиленого контролю. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці соціальної адаптації. Правові підстави та порядок тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці соціальної реабілітації. Особливості зміни умов тримання осіб, засуджених до позбавлення волі.

Тема № 12 Класифікація засуджених до позбавлення волі і розподіл їх по установах виконання покарань

Поняття та види класифікації засуджених при виконання покарання у виді позбавлення волі. Первинна класифікація засуджених до позбавлення волі. Визначення виду установи виконання покарань та місця відбування покарання. Порядок направлення та прийому засуджених в установи виконання покарань. Вторинна класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл всередині установ виконання покарань. Структурні дільниці колоній.

Тема № 13 Організація режиму виконання покарань у вигляді позбавлення волі в установах виконання покарань

Поняття режиму в установах виконання покарань та його основні функції. Зміст режиму в установах виконання покарань. Засоби забезпечення режиму в установах виконання покарань. Зміна умов тримання засуджених в період відбування покарання у виді позбавлення волі.

Тема № 14 Соціально-правові засади виправлення та ресоціалізації

Поняття і нормативне закріплення виправлення і ресоціалізації засуджених. Виправлення засуджених як одна з основних цілей кримінально-виконавчого законодавства. Поняття і види основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.

Режим в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених, його поняття та основні функції. Сфера дії режиму по суб'єктах і в просторі.

Праця як основний засіб виправлення і ресоціалізації засуджених. Правове регулювання і принципи організації праці засуджених. Форми організації праці. Умови та оплата праці засуджених, тривалість робочого часу і його облік. Включення у трудовий стаж часу залучення засуджених до

оплачуваної праці. Залучення засуджених до позбавлення волі до робіт без оплати праці. Утримання із заробітку засуджених та їх черговість. Охорона праці, обов'язкове державне страхування і пенсійне забезпечення засуджених до позбавлення волі.

Соціально-виховна робота як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених. Задачі, форми і методи виховної роботи з засудженими.

Тема № 15 Порядок і умови виконання покарання у виді довічного позбавлення волі

Місця відбування кримінального покарання у виді довічного позбавлення волі.

Особливості тримання осіб, які засуджені до кримінального покарання у виді довічного позбавлення волі. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення. Правовий статус осіб, які засуджені до кримінального покарання у виді довічного позбавлення волі.

Виправні колонії максимального рівня безпеки. Категорії осіб, засуджених до позбавлення волі, що відбувають кримінальні покарання у колоніях даного виду. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки.

Структурні дільниці виправних і виховних колоній.

Тема № 16 Підстави і порядок звільнення засуджених від відбування покарання

Правові підстави звільнення засуджених з установ виконання покарань:

- після відбуття строку покарання визначеного вироком суду;
- в силу акту амністії;
- у зв'язку з помилюванням;
- у зв'язку з винесенням судом ухвали або постанови про звільнення;
- через хворобу, умовно-достроково і за іншими підставами,

встановленими законом.

Порядок оформлення документів про звільнення та скорочення строку покарання.

Довідки про звільнення.

Підготовча робота, здійснювана адміністрацією установи виконання покарання у зв'язку із звільненням засуджених.

Порядок звільнення з місць позбавлення волі. Особливості звільнення неповнолітніх з місць позбавлення волі. Надання матеріальної допомоги особам, які звільнюються.

Тема № 17 Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними.

Надання допомоги засудженим у трудовому і побутовому влаштуванні. Надання допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання. Забезпечення засуджених, що звільнені з місць позбавлення волі безплатним проїздом до місця проживання або роботи в межах України. Забезпечення звільнених від відбування покарання засуджених одягом і взуттям. Грошова допомога засудженим, що звільняються з місць позбавлення волі.

Правові підстави та порядок встановлення контролю за особами, звільненими з місць позбавлення волі.

Органи, що здійснюють контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Загальна характеристика процесу соціальної адаптації звільнених від відбування покарання осіб.

Соціальна адаптація осіб, звільнених з місць позбавлення волі, надання їм допомоги в побутовому і трудовому влаштуванні.

Тема № 18 Пенітенціарні системи у сучасних закордонних країнах

Пенітенціарні системи зарубіжних країн. Міжнародні акти, які регулюють поводження з в'язнями. Загальні проблеми вдосконалення виконання покарань у зарубіжних країнах.

Тема № 19 Міжнародне співробітництво з проблем виконання кримінальних покарань.

Історія міжнародного співробітництва в галузі поводження з засудженими.

Міжнародні організації та форми їх діяльності у сфері захисту прав людини під час здійснення правосуддя.

Система діючих міжнародних актів про поводження з засудженими, їх класифікація за масштабом дії, спеціалізацією, обов'язками держав-учасниць.

Аналіз міжнародно-правових документів, стандартів, які регламентують питання у сфері захисту прав людини під час відправлення правосуддя.

Розвиток проблеми застосування кримінальних покарань в рамках Конгресів ООН по попередженню злочинності і поводженню з правопорушниками.

1.2. Структура навчальної дисципліни

Таблиця 1.1 – Розподіл обсягу годин дисципліни за темами і формами вивчення.

Назви змістових модулів і тем		Кількість годин для денної/заочної форми навчання							
		Всього		У тому числі					
				Лек.		Пр.		Ср.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Модуль 1									
Змістовий модуль 1. Система кримінально-виконавчого права України									
1	Кримінально-виконавча політика України.	8	/5	0	/0	0/0		8	/5
2	Поняття кримінально-виконавчого права, предмет та система курсу	6	/5	2	/0	2/0		2	/5
3	Історія виникнення, становлення та розвитку кримінально-виконавчого законодавства України.	8	/5	0	/0	0/0		8	/5
4	Органи і установи виконання покарань.	5	/9	2	/2	2/2		1	/5
5	Правовий статус засуджених	5	/5	2	/0	2/0		1	/5
Разом за змістовим модулем 1		32	/29	6	/2	6/2		20	/25
Змістовий модуль 2. Порядок виконання покарань не пов'язаних з позбавленням волі.									
6	Правове регулювання виконання покарань у виді штрафу та конфіскації майна	8	/5	0	/0	0/0		8/	5
7	Порядок виконання кримінальних покарань уповноваженим органом з питань пробації	6	/9	2	/2	2/2		2/	5
8	Особливості виконання кримінальних покарань щодо військовослужбовців	8	/5	0	/0	0/0		8/	5
9	Виконання покарань у виді обмеження волі	5	/5	2	/0	2/0		1/	5
10	Попереднє ув'язнення, як специфічний інститут державного примусу.	5	/5	2	/0	2/0		1/	5
Разом за змістовим модулем 2		32	/29	6	/2	6/2		20	/25
Змістовий модуль 3. Порядок виконання покарань пов'язаних з позбавленням волі.									
11	Порядок і умови виконання	5	/9	2	/2	2/2		1	/5

кримінального покарання у виді позбавлення волі на певний строк.				
12 Класифікація засуджених до позбавлення волі і розподіл їх по установах виконання покарань	6 /5	0 /0	0/0	6 /5
13 Організація режиму виконання покарань у вигляді позбавлення волі в установах виконання покарань	6 /5	0 /0	0/0	6 /5
14 Соціально-правові засади виправлення та ресоціалізації	5 /5	2 /0	2/0	1 /5
15 Порядок і умови виконання покарання у виді довічного позбавлення волі	6 /5	0 /0	0/0	6 /5
Разом за змістовим модулем 3	28 /29	4 /2	4/2	20 /25
Змістовий модуль 4. Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарань, контроль і нагляд за ними.				
16 Підстави і порядок звільнення засуджених від відбування покарання	6 /9	2 /0	2/0	2 /9
17 Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними.	8 /9	0 /0	0/0	8 /9
18 Пенітенціарні системи у сучасних закордонних країнах	6 /9	2 /0	2/0	2 /9
19 Міжнародне співробітництво з проблем виконання кримінальних покарань.	8 /6	0 /0	0/0	8 /6
Разом за змістовим модулем 4	28 /33	4 /0	4/0	20 /33
Усього годин за дисципліну	120 /120	20 /6	20/6	80 /108

1.3 Методи поточного та підсумкового атестаційного контролю з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»

Для визначення рівня засвоєння студентами навчального матеріалу використовуються такі методи оцінювання знань:

- поточне тестування після вивчення кожної теми;
- поточне тестування після вивчення кожного змістового модуля;
- оцінка за самостійну роботу;
- залік.

Поточний контроль проводиться шляхом спілкування із студентами під час лекцій, практичних занять та консультацій.

Бали, які набрані студентом під час поточного контролю, дораховуються до модульних оцінок.

В кінці семестру, студент може набрати до 60% підсумкової оцінки за виконання всіх видів робіт, що виконуються протягом семестру і до 40% підсумкової оцінки – на екзамені. Складання заліку/екзамену є обов'язковим елементом підсумкового контролю знань для студентів, які претендують на оцінку «добре» або «відмінно». Якщо студент виконав всі види робіт протягом семестру (з мінімальними вимогами до знань) та набрав 60% підсумкової оцінки (тобто «задовільно»), то він, за бажанням, може залишити набрану кількість балів як підсумкову оцінку і не складати екзамен. Повторне складання екзамену з метою підвищення позитивної оцінки не дозволяється.

Семестровий контроль за результатами вивчення дисципліни проводиться в останній атестаційний тиждень семестру (сесію) шляхом зваженого додавання результатів модульного контролю. Екзаменаційні/залікові білети знаходяться в пакеті документів на дисципліну.

2. ТЕМАТИЧНІ ПЛАНИ ЗАНЯТЬ

Тема № 1. Кримінально-виконавча політика України.

Завдання для самостійної роботи

1. Чинники кримінально-виконавчої політики.
2. Задачі кримінально-виконавчого права.
3. Цілі і задачі кримінально-виконавчого законодавства.
4. Дія норм кримінально-виконавчого права в просторі і в часі.

Теми реферату:

1. Співвідношення кримінально – виконавчого права з іншими галузями права.
2. Джерела кримінально – виконавчого законодавства.

Література до теми:

1. Калюжний Р.А., Сергєєв І.С. Актуальні засади побудови пенітенціарної доктрини та пенітенціарної політики // Проблеми пенітенціарної теорії і практики: Щорічний бюлетень Київського інституту внутрішніх справ / Редкол.: Г.О. Радов (гол. ред.) та ін. – К.: КІВС, “Видавництво СФЕРА”, 1999. – №4. – С. 6–10.

2. Калюжний Р.А., Шкарупа В.К., Горобець Г.Т. Пенітенціарна політика (історико-правовий огляд виникнення і розвитку) // Бюлетень Київського інституту внутрішніх справ (Проблеми пенітенціарної теорії і практики). – К.: РВВ КІВС при УАВС, 1996. – С. 55.

3. Ковітіді О.Ф. Про вдосконалення кримінальної політики та законодавства кримінального профілю // Вісник Одеського інституту внутрішніх справ, 1999. – № 2. – С. 28.

4. Радов Г.О. Пенітенціарна ідея. Думки на тему. – К.: МП “Леся”, 1997. – 286 с.

5. Радов Г.О. Першочергові проблеми пенітенціарної політики України на сучасному етапі // Бюлетень Київського інституту внутрішніх справ (Проблеми пенітенціарної теорії і практики). – К.: РВВ КІВС при УАВС, 1996. – С. 12.

6. Радов Г.О. Роль та місце пенітенціарної системи в структурі державного управління України // Бюлетень Київського інституту внутрішніх справ (Проблеми пенітенціарної теорії і практики). – К.: РВВ КІВС при УАВС, 1997. – С. 5.

7. Романенко О.В. До питання участі громадянського суспільства в формуванні пенітенціарної політики в Україні // Проблеми пенітенціарної теорії і практики: Щорічний бюлетень Київського інституту внутрішніх справ / Редкол.: Г.О. Радов (гол. ред.) та ін. – К.: КІВС, “Видавництво СФЕРА”, 1999. – №4. – С. 11-14.

8. Романенко О.В. Сутність пенітенціарної функції демократичної правової держави // Бюлетень Київського інституту внутрішніх справ (Проблеми пенітенціарної теорії і практики). – К.: РВВ КІВС при УАВС, 1997. – С. 53.

9. Трубніков В.М. Кримінально-виконавче право в системі права України // Правова система України: теорія і практика. – К.: Ін-т держави і права, 1993. – С. 450-452.

10. Науково-практичний коментар до Кримінально-виконавчого кодексу України / І.Г.Богатирьов, О.М.Джужа, О.І.Богатирьова, Є.М.Бодюл та інші.; За заг. ред.. докт. Юрид. наук, проф.. І.Г.Богатирьова. – К.: Атіка, 2014. – 344 с.

Тема 2. Поняття кримінально-виконавчого права, предмет та система курсу

Завдання для самостійної роботи

1. Взаємозв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права.

3. Кримінально-виконавчі правовідносини.

4. Принципи кримінально-виконавчого права.

5. Принципи виконання покарань, що пов'язані з ізоляцією від суспільства.

6. Предмет та система курсу кримінально-виконавчого права.

Теми рефератів:

3. Проблеми розвитку кримінально-виконавчого права України.

4. Реформування кримінально-виконавчої системи в незалежній Україні.

Практичні завдання

1. Визначте комплексні інститути кримінального та кримінально-виконавчого права України.

3. Вирішіть завдання:

Нормами якої галузі права регулюються такі правовідносини:

- Направлення судом копії обвинувального вироку, що набрав законної сили, яким особу засуджено до покарання у виді громадських робіт, разом із розпорядженням про виконання вироку, до кримінально-виконавчої інспекції за місцем проживання засудженого.

- Порядок розгляду судом за місцем відбування засудженим покарання питання про умовно-дострокове звільнення засудженого від відбування покарання.

- Виконання Державною кримінально-виконавчою службою покарання у виді конфіскації майна.

- Регулювання тривалості робочого часу, охорони праці засуджених до покарання у виді позбавлення волі.

- Проведення санітарно-протиепідемічної роботи у виправних колоніях.

- Організація і проведення соціально-виховної роботи з засудженими до покарання у виді позбавлення волі на певний строк.

- Порядок просування по службі осіб начальницького складу Державної кримінально-виконавчої служби України.

- Порядок примусового виконання покарання у виді конфіскації майна в процесі виконавчого провадження.

4. Визначте, в яких випадках згідно з КВК України слідчі ізолятори виконують функції установ виконання покарань.

Література до теми:

11. Калюжний Р.А., Сергеев І.С. Актуальні засади побудови пенітенціарної доктрини та пенітенціарної політики // Проблеми пенітенціарної теорії і практики: Щорічний бюлетень Київського інституту внутрішніх справ / Редкол.: Г.О. Радов (гол. ред.) та ін. – К.: КІВС, “Видавництво СФЕРА”, 1999. – №4. – С. 6–10.

12. Ковітіді О.Ф. Про вдосконалення кримінальної політики та законодавства кримінального профілю // Вісник Одеського інституту внутрішніх справ, 1999. – № 2. – С. 28.

13. Радов Г.О. Роль та місце пенітенціарної системи в структурі державного управління України // Бюлетень Київського інституту внутрішніх справ (Проблеми пенітенціарної теорії і практики). – К.: РВВ КІВС при УАВС, 1997. – С. 5.

14. Трубніков В.М. Кримінально-виконавче право в системі права України // Правова система України: теорія і практика. – К.: Ін-т держави і права, 1993. – С. 450-452.

15. Науково-практичний коментар до Кримінально-виконавчого кодексу України / І.Г.Богатирьов, О.М.Джужа, О.І.Богатирьова, Є.М.Бодюл та інші.; За заг. ред.. докт. Юрид. наук, проф.. І.Г.Богатирьова. – К.: Атіка, 2014. – 344 с.

Тема 3. Історія виникнення, становлення та розвитку кримінально-виконавчого законодавства України

Завдання для самостійної роботи

1. Загальна характеристика періодів становлення та розвитку кримінально-виконавчої системи і законодавства України.
2. Кримінально-виконавча система карального (допенітенціарного) періоду.
3. Кримінально-виконавча система і законодавство філантропічного періоду.
4. Кримінально-виконавча система і законодавство політичного періоду.

Література до теми:

1. Богатирьов І.Г. Кримінально-виконавче право України: Підручник. – К.: Всеукраїнська асоціація видавців «правова єдність», 2008 – 352с.
2. Кримінально-виконавче законодавство України. Кримінально-виконавчий кодекс України. Нормативно-правові акти / Упоряд.: В.С. Ковальський, Ю.М. Хахуда. – К.: Юрінком Інтер, 2005 – 432 с.
3. Кримінально-виконавче право: Бадира В.А., Денисов С.Ф., Денисова Т.А., Мінаєв М.М., Хащев В.Г. Навчальний посібник / За ред.. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 420 с.
4. Кримінально-виконавче право України: (Загальна та Особлива частини): Навч. посіб. / О. М. Джужа, С. Я. Фаренюк, В. О. Корчинський та ін. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 448 с.
5. Кримінально-виконавче право України: Підручник / За ред. проф. А.Х. Степанюка – Харків: «Право», 2005. – 256с.

Тема 4. Органи і установи виконання покарань

Завдання для самостійної роботи

1. Система органів і установ виконання покарань в Україні.
2. Загальна структура, чисельність та організація діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України.
3. Основні завдання Державної кримінально-виконавчої служби України.
4. Органи і установи, які виконують кримінальні покарання щодо військовослужбовців.
5. Органи, що виконують майнові покарання.
6. Взаємодія органів та установ виконання покарань із правоохоронними та іншими державними органами.

7. Місця позбавлення волі, що не є установами виконання покарань.

Література до теми:

6. Закон України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» від 23.06.2005 № 2713-IV.

7. Закон України «Про попереднє ув'язнення» від 30.06.1993 № 3352-ХІІ.

8. Богатирьов І.Г. Кримінально-виконавче право України: Підручник. – К.: Всеукраїнська асоціація видавців «правова єдність», 2008 – 352с.

9. Кримінально-виконавче законодавство України. Кримінально-виконавчий кодекс України. Нормативно-правові акти / Упоряд.: В.С. Ковальський, Ю.М. Хахуда. – К.: Юрінком Інтер, 2005 – 432 с.

10. Кримінально-виконавче право: Бадира В.А., Денисов С.Ф., Денисова Т.А., Мінаєв М.М., Хащев В.Г. Навчальний посібник / За ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2008. – 420 с.

11. Кримінально-виконавче право України: (Загальна та Особлива частини): Навч. посіб. / О. М. Джужа, С. Я. Фаренюк, В. О. Корчинський та ін. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 448 с.

12. Кримінально-виконавче право України: Підручник / За ред. проф. А.Х. Степанюка – Харків: «Право», 2005. – 256с.

13. Про реалізацію арештованого майна шляхом проведення електронних торгів: Наказ Міністерства юстиції України від 22 грудня 2015 р. № 2710/5.

14. Інструкція про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань: Наказ Державного департаменту України з питань виконання покарань від 19.12.2003 р. №270/1560.

Тема 5. Правовий статус засуджених

Завдання для самостійної роботи

1. Поняття правового положення засуджених і його закріплення в діючому кримінально-виконавчому законодавстві України.

2. Загальна характеристика та зміст правового статусу засуджених.

3. Загальні та спеціальні права, законні інтереси та обов'язки засуджених до позбавлення волі та довічного ув'язнення. Дисциплінарна, матеріальна та кримінальна відповідальність цих осіб.

4. Правове положення осіб, що утримуються під вартою.

5. Правове положення засуджених до тримання в дисциплінарному батальйоні.

6. Правове положення засуджених до виправних робіт.

7. Правове положення засуджених до інших видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавлення волі.

Література до теми:

1. Конституція України від 28.06.1996 // ВВР, 1996, №30, С.141.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 // ВВР, 2004, №3-4, С.21.
3. Кримінальний кодекс України / від 05.04.2001 / ВВР, 2001, № 25-26, С.131.
4. Про державну виконавчу службу: Закон України від 24.03.1998 // ВВР, 2005, №30, С.409.
5. Про пробацію: Закон України від 05.02.2015 // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13, ст.93
6. Кримінально-виконавче право України / за ред. А.Х. Степанюка, Х. – “Право”, 2005.
7. Кримінально-виконавче право України. Загальна та Особлива частини: Навчальний посібник / за ред. О.М. Джужи. – К., 2002.
8. Кримінально-виконавче право України: Навч. посібник / За ред. проф. А.Х. Степанюка. – К.:Юрінком Інтер, 2008. – 624 с.
9. Кримінально-виконавче право України: підручник / за ред. А. Х. Степанюка. - Х.: Право, 2010. - 320с.

Тема 6. Правове регулювання виконання покарань у виді штрафу та конфіскації майна

Завдання для самостійної роботи

1. Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна.
2. Майно, що підлягає конфіскації.
3. Дії державного виконавця щодо виконання вироку про конфіскацію майна.
4. Передача конфіскованого майна засуджених фінансовим установам.
5. Обов'язки третіх осіб щодо майна, яке підлягає конфіскації.
6. Конфіскація майна, виявленого після виконання вироку.
7. Порядок виконання покарання у виді штрафу.
8. Наслідки ухилення від сплати штрафу.

Література до теми:

1. Конституція України від 28.06.1996 // ВВР, 1996, №30, С.141.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 // ВВР, 2004, №3-4, С.21.
3. Кримінальний кодекс України / від 05.04.2001 / ВВР, 2001, № 25-26, С.131.
4. Про державну виконавчу службу: Закон України від 24.03.1998 // ВВР, 2005, №30, С.409.

Тема 7. Порядок виконання кримінальних покарань уповноваженим органом з питань пробації

Завдання для самостійної роботи

1. Пробація в Україні: поняття, види, суб'єкти, правове забезпечення.
2. Загальні положення виконання покарання у виді громадських робіт.
3. Організація виконання та відбування покарання у виді виправних робіт.
4. Організація виконання та відбування покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
5. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
6. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права займати певні посади чи займатися певною діяльністю.
7. Організація виконання покарання у виді штрафу.
8. Порядок виконання кримінального покарання в виді конфіскації майна.
9. Характеристика пробації як альтернативи покаранню.
10. Загальні положення та підстави звільнення засуджених від відбування покарання.
11. Постпенітенціарний вплив і заходи соціальної адаптації щодо звільнених. Нагляд і контроль за звільненими.

Теми рефератів:

1. Загальна характеристика підстав звільнення від відбування покарання.
2. Порядок звільнення засуджених з установ виконання покарань.
3. Порядок і умови звільнення засуджених на підставі амністії.
4. Порядок і умови звільнення засуджених на підставі помилування.
5. Заходи соціальної адаптації щодо осіб, звільнених з установ виконання покарань.
6. Підстави встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі та порядок його здійснення.
7. Організація нагляду за особами, які звільнені від відбування покарання з випробуванням.

Практичні питання

Вирішить задачі:

1. Після планової відпустки за основним місцем роботи засуджений до виправних робіт Л. звернувся до органу пробації з клопотанням про зарахування цієї відпустки до строку відбування покарання.

Яке рішення повинен прийняти інспектор. Роз'ясніть порядок уї умови зарахування відпустки до строку покарання у виді виправних робіт.

2. Чи має місце ухилення від відбування покарання у наступних ситуаціях:

- засуджений до виправних робіт був звільнений з місця роботи у зв'язку зі скороченням штатів, закриттям підприємства;
- засуджений до службових обмежень військовослужбовець був звільнений з Збройних Сил за станом здоров'я;
- засуджений до громадських робіт з'явився до визначеного місця роботи у стані алкогольного сп'яніння.

3. Громадянин С., засуджений до покарання у виді конфіскації майна, звернувся до суду зі скаргою на неправомірні дії державного виконавця, який вилучив у нього телевізор, придбаний після постановлення вироку суду. *Оцініть дії державного виконавця.*

4. Громадянин С. був засуджений за ч.2 ст. 296 КК України до 3 років позбавлення волі. Початок строку відбування 24.08.2014 року.

Назвіть дату і час звільнення.

5. Засуджений Т., який відбуває покарання у виправній колонії мінімального рівня безпеки з загальними умовами тримання, 12.09.15 року звернувся до начальника колонії з клопотанням про надання йому можливості виїзду за межі колонії у зв'язку з важкою хворобою його батька, що підтверджується відповідними медичними документами.

Строк відбування позбавлення волі Т. закінчується 16.09.15 року. Яке рішення має прийняти начальник установи?

Література до теми:

10. Конституція України від 28.06.1996 // ВВР, 1996, №30, С.141.
11. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 // ВВР, 2004, №3-4, С.21.
12. Кримінальний кодекс України / від 05.04.2001 / ВВР, 2001, № 25-26, С.131.
13. Про державну виконавчу службу: Закон України від 24.03.1998 // ВВР, 2005, №30, С.409.
14. Про пробацію: Закон України від 05.02.2015 // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13, ст.93
15. Кримінально-виконавче право України / за ред. А.Х. Степанюка, Х. – “Право”, 2005.
16. Кримінально-виконавче право України. Загальна та Особлива частини: Навчальний посібник / за ред. О.М. Джужи. – К., 2002.
17. Кримінально-виконавче право України: Навч. посібник / За ред. проф. А.Х. Степанюка. – К.:Юрінком Інтер, 2008. – 624 с.
18. Кримінально-виконавче право України: підручник / за ред. А. Х. Степанюка. - Х.: Право, 2010. - 320с.
19. Трубников В.М. Кримінально-виконавче право України: Підручник. – Х., 2001.

20. Трубников В.М. Механизм социальной адаптации освобожденных от отбывания наказания: Учебн. пособие. - К.: УМК ВО, 1990.

21. Трубников В.М. Социальная адаптация освобожденных от отбывания наказания. - Х.: Основа, 1990.

Тема 8. Особливості виконання кримінальних покарань щодо військовослужбовців

Завдання для самостійної роботи

1. Порядок відбування покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.

2. Особливості відбування військовослужбовцями покарання у виді арешту.

3. Порядок направлення та прийому засуджених у дисциплінарний батальйон.

4. Розміщення і режим утримування засуджених у дисциплінарному батальйоні.

Організація праці та виховна робота із засудженими в дисциплінарному батальйоні.

Література до теми:

1. Кримінально-виконавче право України. Підручник. За ред. О.М. Джужи. Київ. Атіка. 2010

2. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 // ВВР, 2004, №3-4, С.21.

3. Кримінальний кодекс України / від 05.04.2001 / ВВР, 2001, № 25-26, С.131.

Тема 9. Виконання покарань у виді обмеження волі

Завдання для самостійної роботи

1. Місця відбування покарання у виді обмеження волі.

2. Направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання.

3. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.

4. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі. Умови праці засуджених до обмеження волі.

5. Обов'язки адміністрації виправного центру.

6. Медичне обслуговування та матеріально-побутове забезпечення засуджених до обмеження волі.

7. Соціально-виховна робота із засудженими до обмеження волі, їхня участь у самодіяльних організаціях.

8. Заходи заохочення і стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до обмеження волі.

9. Порядок застосування заходів і стягнення до осіб, засуджених до обмеження волі.

Практичні питання

Вирішить задачі:

1. Макаренко, засуджений до обмеження волі на строк три роки за ст. 246 КК України і який відбуває покарання в одному з виправних центрів, звернувся з проханням до адміністрації центру дозволити йому проживати разом із дружиною в їх власному домі, що знаходиться недалеко від виправного центру, мотивуючи своє прохання тим, що вже більше 15 років вони знаходяться у фактичних шлюбних відносинах, мають двох синів 13 і 14 років. Без батька діти перестали слухатися матір, тому його присутність у сім'ї вкрай необхідна.

Дайте правову оцінку ситуації, що склалася, і запропонуйте відповідь адміністрації виправного центру.

2. Сидоренко, засуджений до двох років обмеження волі, звернувся до начальника виправного центру з листом від сестри, в якому вона пише, що їх мати давно хворіє і зараз знаходиться у критичному стані (про що свідчить офіційна довідка), і попросив негайно дати йому дозвіл на короткостроковий виїзд додому. Начальник на підставі ч.3 ст. 59 КВК України дозволив йому виїхати на 5 діб – з 6 по 10 квітня 2018 р. У Сидоренка 10 квітня ще й закінчується строк відбування покарання.

Чи повинен він повертатися до виправного центру? Назвіть підстави і порядок звільнення засуджених до обмеження волі.

3. Котенко, засуджений за ч.1 ст.208 КК України до трьох років обмеження волі, звернувся до начальника виправного центру із заявою, в якій просить представити його до умовно-дострокового звільнення на підставі того, що він вже відбув передбачену в законі частину покарання.

Посилаючись на закон, скажіть, яку відповідь має дати начальник виправного центру?

4. Ковітенко, засуджена до двох років обмеження волі, після відбуття шести місяців призначеного покарання звернулася до начальника виправного центру із заявою про звільнення її від відбування покарання, мотивуючи тим, що вона вагітна, строк вагітності (за довідкою) дорівнює п'яти місяцям.

Що повинен відповісти начальник виправного центру?

5. Тишко і Маленко, засуджені до обмеження волі строком на три роки кожен, прибули до виправного центру 5 травня 2018 р. Назвіть дату закінчення строку покарання для кожного засудженого, враховуючи при цьому, що Тишко з 20 січня 2016 р. знаходився під вартою в СІЗО і в такому ж порядку був доставлений до виправного центру, а Маленку був вибраний запобіжний захід – особисте зобов'язання, тому до виправного центру він приїхав самотійно.

Література до теми:

1. Кримінально-виконавче право України. Підручник. За ред. О.М.Джузи. Київ. Атіка. 2010
2. Правова та соціально-виховна робота із засудженими жінками. Навчально-методичний посібник. За заг.ред. Н.Г.Калашнік. Чернігів. 2008.
3. Конвенція ООН про права дитини // Права людини і професійні стандарти для працівників пенітенціарної системи в документах міжнародних організацій. — К.: Сфера, 2002. — 243с.
5. Права людини і професійні стандарти для працівників пенітенціарної системи в документах міжнародних організацій. — К.: Сфера, 2002. — 293 с.
6. «Про затвердження Інструкції про умови праці та заробітну плату засуджених до обмеження або позбавлення волі» наказ Міністерства юстиції від 07.03.2013 №396/5.

Тема 10. Попереднє ув'язнення, як специфічний інститут державного примусу

Завдання для самостійної роботи

1. Попереднє ув'язнення під варту як самостійна сфера соціально-правової діяльності, урегульована законом «Про попереднє ув'язнення».
2. Строки утримання під вартою, категорії осіб, відносно яких застосовується запобіжний захід взяття під варту.
3. Організація режиму в слідчих ізоляторах і засоби його забезпечення.
4. Правове становище осіб, які утримуються в місцях попереднього ув'язнення. Права і обов'язки осіб, які утримуються у слідчих ізоляторах. Перелік предметів, речей та продуктів харчування, які дозволяється мати при собі особам ув'язненим під варту і особам, засудженим в період утримання у слідчому ізоляторі. Правила поведінки в слідчому ізоляторі ув'язнених під варту та засуджених. Заборони для осіб, які ув'язнені під варту.
5. Підстави і порядок звільнення осіб взятих під варту. Забезпечення осіб, які звільнені з-під варти, безкоштовним проїздом до місця проживання, надання грошової допомоги та інші види розрахунків із звільненими.

Література до теми:

1. Конституція України. — К., 1996.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України. — Х.: Одиссей 2003. — 112 с.
3. Кримінальний кодекс України. — К., 2001.
4. Закон України «Про попереднє ув'язнення».

Тема 11. Порядок і умови виконання кримінального покарання у виді позбавлення волі на певний строк

Завдання для самостійної роботи

1. Види установ, що виконують кримінальне покарання у виді позбавлення волі на певний строк
2. Кримінально – виконавчі установи закритого типу (виправні колонії).
 - 2.1 Виправні колонії мінімального рівня безпеки
 - 2.2 Виправні колонії середнього рівня безпеки.
 - 2.3 Виправні колонії максимального рівня безпеки.

Література до теми:

1. Конституція України. — К., 1996.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України. — Х.: Одиссей 2003. — 112 с.
3. Кримінальний кодекс України. — К., 2001.
4. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими, прийняті на I Конгресі ООН у 1955 р. // Кримінально-виконавче законодавство України. — Х., 1993.
5. Кримінально-виконавче право України: (Загальна та Особлива частини): Навч. посіб. / О. М. Джу́жа, С. Я. Фаренюк, В. О. Корчинський та ін.; За заг. ред. О. М. Джу́жи. — К.: Юрінком Інтер, 2002. — 448 с.
6. «Кримінально-виконавче право України»: Навчально-методичний посібник / За заг.ред. С.О.Стефанова – Одеса: «Юридична література», 2004.

Тема 12. Класифікація засуджених до позбавлення волі і розподіл їх по установах виконання покарань

Завдання для самостійної роботи

1. Поняття та види класифікації засуджених при виконання покарання у виді позбавлення волі.
2. Первинна класифікація засуджених до позбавлення волі.
3. Визначення виду установи виконання покарань та місця відбування покарання.
4. Порядок направлення та прийому засуджених в установи виконання покарань.
5. Вторинна класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл всередині установ виконання покарань.
6. Структурні дільниці колоній.

Література до теми:

1. Конституція України. — К., 1996.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України. — Х.: Одіссей 2003. — 112 с.
3. Кримінальний кодекс України. — К., 2001.
4. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими, прийняті на I Конгресі ООН у 1955 р. // Кримінально-виконавче законодавство України. — Х., 1993.
5. Кримінально-виконавче право України: (Загальна та Особлива частини): Навч. посіб. / О. М. Джу́жа, С. Я. Фаренюк, В. О. Корчинський та ін.; За заг. ред. О. М. Джу́жи. — К.: Юрінком Інтер, 2002. — 448 с.

Тема 13. Організація режиму виконання покарань у вигляді позбавлення волі в установах виконання покарань

Завдання для самостійної роботи

1. Поняття режиму в установах виконання покарань та його основні функції.
 2. Зміст режиму в установах виконання покарань.
 3. Засоби забезпечення режиму в установах виконання покарань.
- Зміна умов тримання засуджених в період відбування покарання у виді позбавлення волі.

Література до теми:

1. Конституція України. — К., 1996.
2. Кримінально-виконавчий кодекс України. — Х.: Одіссей 2003. — 112 с.
3. Кримінальний кодекс України. — К., 2001.
4. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими, прийняті на I Конгресі ООН у 1955 р. // Кримінально-виконавче законодавство України. — Х., 1993.
5. Кримінально-виконавче право України: (Загальна та Особлива частини): Навч. посіб. / О. М. Джу́жа, С. Я. Фаренюк, В. О. Корчинський та ін.; За заг. ред. О. М. Джу́жи. — К.: Юрінком Інтер, 2002. — 448 с.

Тема 14. Соціально-правові засади виправлення та ресоціалізації

Завдання для самостійної роботи

1. Поняття і нормативне закріплення виправлення і ресоціалізації засуджених.
2. Виправлення засуджених як одна з основних цілей кримінально-виконавчого законодавства.
3. Поняття і види основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.

4. Режим в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених, його поняття та основні функції. Сфера дії режиму по суб'єктах і в просторі.

5. Праця як основний засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.

Тестові завдання

1. Кількісний облік засуджених здійснюється за такими документами:

- а) особою справою засудженого;
- б) обліковою карткою засудженого;
- в) п'ятиденними звітами про пересування засуджених;
- г) журналу обліку пересувань засуджених;
- д) журналу реєстрації особових справ.

2. Звільнення від відбування покарання здійснюється з таких підстав:

- а) згоди потерпілого на звільнення винуватого;
- б) примирення винуватого з потерпілим;
- в) дієвого каяття винуватого;
- г) повного відшкодування потерпілому завданих злочином збитків;
- д) хвороби.

3. Умовно-дострокове звільнення засудженого можливе в такому випадку:

- а) твердо став на шлях виправлення;
- б) став на шлях виправлення;
- в) довів своє виправлення;
- г) виправився.

Література до теми:

- 1. Конституція України. — К., 1996.
- 2. Кримінально-виконавчий кодекс України. — Х.: Одиссей 2003. — 112 с.
- 3. Кримінальний кодекс України. — К., 2001.
- 4. Кримінально-виконавче право України: (Загальна та Особлива частини): Навч. посіб. / О. М. Джужа, С. Я. Фаренюк, В. О. Корчинський та ін.; За заг. ред. О. М. Джужи. — К.: Юрінком Інтер, 2002. — 448 с.
- 5. «Кримінально-виконавче право України»: Навчально-методичний посібник / За заг.ред. С.О.Стефанова – Одеса: «Юридична література», 2004

Тема 15. Порядок і умови виконання покарання у виді довічного позбавлення волі

Завдання для самостійної роботи

1. Місця відбування кримінального покарання у виді довічного позбавлення волі.
2. Особливості тримання осіб, які засуджені до кримінального покарання у виді довічного позбавлення волі.
3. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення.
4. Правовий статус осіб, які засуджені до кримінального покарання у виді довічного позбавлення волі.
5. Виправні колонії максимального рівня безпеки.
6. Категорії осіб, засуджених до позбавлення волі, що відбувають кримінальні покарання у колоніях даного виду.
7. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки.
8. Структурні ділянки виправних і виховних колоній.

Література до теми:

1. Конституція України: прийнята на 5-й сес. Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р.(відом. Верхов. Ради України 1996, № 30. Ст. 141): із змінами станом на 1 січня 2006 р. – К.: Вид. дім « Ін Юре», 2006. – 140 с.
2. Кримінальний кодекс України. – К.: Юрінком Інтер.2013 р. – 240 с.
3. Кримінально-виконавчий кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 2 січня 2014 р.: (ОФІЦ. ТЕКСТ).-К.: Паливода А.В., 2014.-104 с.
4. Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів» від 8.04.2014 року № 1186 – У11.
5. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / За заг. ред.. Степанюка А.Х.-Х.: ТОВ «Одісей», 2011.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України.- Паливода А.В. – Київ, 2012. – 382 с..

Тема 16. Підстави і порядок звільнення засуджених від відбування покарання

Завдання для самостійної роботи

1. Правові підстави і порядок звільнення засуджених від відбування покарання.
2. Правові підстави і порядок звільнення засуджених за Законом України «Про амністію» та за актом помилування.
3. Правові підстави і порядок умовно-дострокового звільнення та звільнення засудженого за хворобою.
4. Соціальна допомога і адміністративний нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.

Література до теми:

1. Конституція України: прийнята на 5-й сес. Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р. (відом. Верхов. Ради України 1996, № 30. Ст.. 141): із змінами станом на 1 січня 2006 р. – К.: Вид. дім « Ін Юре», 2006. – 140 с.
2. Кримінальний кодекс України. – К.: Юрінком Інтер. 2013 р. – 240 с.
3. Кримінально-виконавчий кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 2 січня 2014 р.: (ОФІЦ. ТЕКСТ).-К.: Паливода А.В., 2014.-104 с.

Тема № 17 Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними.

Завдання для самостійної роботи

1. Надання допомоги засудженим у трудовому і побутовому влаштуванні.
2. Надання допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання.
3. Забезпечення засуджених, що звільнені з місць позбавлення волі безплатним проїздом до місця проживання або роботи в межах України. Забезпечення звільнених від відбування покарання засуджених одягом і взуттям. Грошова допомога засудженим, що звільняються з місць позбавлення волі.
4. Загальна характеристика процесу соціальної адаптації звільнених від відбування покарання осіб.
5. Соціальна адаптація осіб, звільнених з місць позбавлення волі, надання їм допомоги в побутовому і трудовому влаштуванні.

Література до теми:

7. Конституція України: прийнята на 5-й сес. Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р. (відом. Верхов. Ради України 1996, № 30. Ст.. 141): із змінами станом на 1 січня 2006 р. – К.: Вид. дім « Ін Юре», 2006. – 140 с.
8. Кримінальний кодекс України. – К.: Юрінком Інтер. 2013 р. – 240 с.
9. Кримінально-виконавчий кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 2 січня 2014 р.: (ОФІЦ. ТЕКСТ).-К.: Паливода А.В., 2014.-104 с.
10. Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів» від 8.04.2014 року № 1186 – У11.
11. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / За заг. ред.. Степанюка А.Х.-Х.: ТОВ «Одісей», 2011.

12. Кримінальний процесуальний кодекс України.- Паливода А.В. – Київ, 2012. – 382 с..

Тема 18. Пенітенціарні системи у сучасних закордонних країнах

Завдання для самостійної роботи

1. Пенітенціарні системи зарубіжних країн.
2. Міжнародні акти, які регулюють поводження з в'язнями.
3. Загальні проблеми вдосконалення виконання покарань у зарубіжних країнах.

Література до теми:

13. Конституція України: прийнята на 5-й сес. Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р.(відом. Верхов. Ради України 1996, № 30. Ст.. 141): із змінами станом на 1 січня 2006 р. – К.: Вид. дім « Ін Юре», 2006. – 140 с.
14. Кримінальний кодекс України. – К.: Юрінком Інтер.2013 р. – 240 с.
15. Кримінально-виконавчий кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 2 січня 2014 р.: (ОФІЦ. ТЕКСТ).-К.: Паливода А.В., 2014.-104 с.
16. Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів» від 8.04.2014 року № 1186 – У11.
17. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / За заг. ред.. Степанюка А.Х.-Х.: ТОВ «Одісей», 2011.
18. Кримінальний процесуальний кодекс України.- Паливода А.В. – Київ, 2012. – 382 с..

Тема № 19 Міжнародне співробітництво з проблем виконання кримінальних покарань.

Завдання для самостійної роботи

1. Історія міжнародного співробітництва в галузі поводження з засудженими.
2. Міжнародні організації та форми їх діяльності у сфері захисту прав людини під час здійснення правосуддя.
3. Система діючих міжнародних актів про поводження з засудженими, їх класифікація за масштабом дії, спеціалізацією, обов'язками держав-учасниць.
4. Аналіз міжнародно-правових документів, стандартів, які регламентують питання у сфері захисту прав людини під час відправлення правосуддя.

5. Розвиток проблеми застосування кримінальних покарань в рамках Конгресів ООН по попередженню злочинності і поводженню з правопорушниками.

Література до теми:

19. Конституція України: прийнята на 5-й сес. Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р.(відом. Верхов. Ради України 1996, № 30. Ст.. 141): із змінами станом на 1 січня 2006 р. – К.: Вид. дім « Ін Юре», 2006. – 140 с.
20. Кримінальний кодекс України. – К.: Юрінком Інтер.2013 р. – 240 с.
21. Кримінально-виконавчий кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 2 січня 2014 р.: (ОФІЦ. ТЕКСТ).-К.: Паливода А.В., 2014.-104 с.
22. Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів» від 8.04.2014 року № 1186 – У11.
23. Кримінально-виконавчий кодекс України: Науково-практичний коментар / За заг. ред.. Степанюка А.Х.-Х.: ТОВ «Одісей», 2011.
24. Кримінальний процесуальний кодекс України.- Паливода А.В. – Київ, 2012. – 382 с..

ДОДАТКИ

Додаток А – Орієнтовний перелік питань на екзамен

1. Поняття кримінально-виконавчого права.
2. Історія трансформації і становлення кримінально-виконавчого права з виправно-трудового.
3. Принципи кримінально-виконавчого права.
4. Міжнародно-правові акти як джерела кримінально-виконавчого права.
5. Поняття правового положення засудженого.
6. Правове положення осіб, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі.
7. Значення участі громадськості в діяльності установ і органів, що виконують кримінальні покарання.
8. Форми участі громадськості в роботі установ і органів, що виконують покарання.
9. Правове регулювання участі громадськості в роботі установ і органів, що виконують покарання.
10. Контроль громадськості за виконанням кримінальних покарань.
11. Спостережні комісії та їх роль у виправленні засуджених.
12. Склад спостережної комісії та порядок її формування.
13. Завдання і функції спостережної комісії.
14. Поняття і місце покарань, альтернативних позбавленню волі, в системі кримінальних покарань.
15. Функції кримінально – виконавчих інспекцій.
16. Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна.
17. Дії державного виконавця щодо виконання вироку про конфіскацію майна.
18. Порядок виконання покарання у виді штрафу. Наслідки ухилення від сплати штрафу. Закінчення виконавчих дій.
19. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
20. Порядок виконання покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні.
21. Режим у дисциплінарному батальйоні.
22. Короточасні виїзди засуджених військовослужбовців за межі дисциплінарного батальйону.
23. Одержання засудженими військовослужбовців посилок (передач) та бандеролей.
24. Праця засуджених військовослужбовців.
25. Соціально – виховна робота із засудженими військовослужбовцями.
26. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених військовослужбовців. Порядок їх застосування.
27. Матеріально – побутове та медичне забезпечення засуджених військовослужбовців.
28. Правові підстави звільнення засуджених військовослужбовців від відбування покарання.
29. Порядок виконання кримінального покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.
30. Особливості відбування засудженими військовослужбовцями кримінального покарання у виді арешту
31. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатись певною діяльністю.
32. Права та обов'язки кримінально – виконавчої інспекції щодо виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатись певною діяльністю.
33. Правовий статус засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
34. Наслідки ухилення від відбування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
35. Порядок виконання покарання у виді громадських робіт.

36. Умови відбування покарання у виді громадських робіт.
37. Функції кримінально-виконавчої інспекції щодо забезпечення виконання кримінального покарання у виді громадських робіт.
38. Обчислення строку покарання у виді громадських робіт.
39. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт.
40. Умови відбування покарання у виді виправних робіт.
41. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або повноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді виправних робіт.
42. Порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
43. Функції, що здійснюються працівниками кримінально – виконавчої інспекції, щодо контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
44. Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
45. Підстави та порядок зняття з обліку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
46. Місця відбування покарання у виді арешту.
47. Порядок і умови виконання покарання у виді арешту.
48. Правове положення осіб, засуджених до кримінального покарання у виді арешту.
49. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до арешту.
50. Особливості відбування арешту засудженими військовослужбовцями.
51. Направлення осіб, засуджених до обмеження волі, для відбування покарання.
52. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.
53. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
54. Правове положення осіб, засуджених до кримінального покарання у виді обмеження волі.
55. Соціально-виховна робота із засудженими до обмеження волі.
56. Участь осіб, засуджених до кримінального покарання у виді обмеження волі, в самодіяльних організаціях.
57. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі.
58. Порядок застосування до засуджених, які відбувають покарання у виді обмеження волі, заходів заохочення і стягнення.
59. Історія виникнення та розвитку слідчих ізоляторів.
60. Місце та роль слідчих ізоляторів в Кримінально – виконавчій системі України.
61. Структура слідчого ізолятору.
62. Категорії осіб, які утримуються в слідчих ізоляторах.
63. Правове положення осіб, засуджених до позбавлення волі, які залишені в слідчому ізоляторі для роботи з господарського обслуговування.
64. Порядок і умови виконання запобіжного заходу у виді тримання під вартою.
65. Правове становище осіб, які перебувають у місцях попереднього ув'язнення.
66. Режим у місцях попереднього ув'язнення.
67. Матеріально-побутове забезпечення і медичне обслуговування осіб, взятих під варту.
68. Заходи безпеки і підстави для застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї.
69. Підстави та порядок звільнення осіб, щодо яких як запобіжний захід обрано взяття під варту.
70. Правові підстави направлення засуджених до позбавлення волі до виправних та виховних колоній.
71. Умови відбування покарання у виховних та виправних колоніях.
72. Правові наслідки відбування покарання у виді позбавлення волі.
73. Зміст кримінального покарання у виді позбавлення волі.

74. Визначення виду виправної колонії відповідно до класифікації осіб, засуджених до позбавлення волі.
75. Основні засоби виправлення та ресоціалізації осіб, засуджених до позбавлення волі.
76. Правові підстави і порядок прийому осіб, засуджених до кримінального покарання у виді позбавлення волі, до установ виконання покарань.
77. Склад та порядок роботи комісії із прийому осіб, засуджених до позбавлення волі, до установ виконання покарань.
78. Роздільне тримання засуджених до позбавлення волі у виправних і виховних колоніях.
79. Права і обов'язки засуджених до позбавлення волі.
80. Відбування засудженими всього строку покарання в одній виправній чи виховній колонії.
81. Виправні колонії мінімального рівня безпеки.
82. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях мінімального рівня безпеки.
83. Виправні колонії середнього рівня безпеки.
84. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях середнього рівня безпеки.
85. Виправні колонії максимального рівня безпеки.
86. Правовий статус осіб, засуджених до позбавлення волі, які відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки.
87. Структурні дільниці виправних і виховних колоній.
88. Особливості зміни умов тримання осіб, засуджених до позбавлення волі.
89. Суспільно-корисна праця як основний засіб виховного впливу на осіб, засуджених до позбавлення волі.
90. Умови праці осіб, засуджених до позбавлення волі. Робочій час та понад урочні роботи осіб, засуджених до позбавлення волі. Час відпочинку, охорона праці та правила техніки безпеки.